

ters Interesse, at man ikke behøver at ty til Anvendelse af Sjernelsesretten og navnlig ikke til voldsomme Sjernelsesmidler; veed jeg, at jeg kan tage et Par Karle til Vidner paa, at et Svin har været inde paa min Mark, saa behøver jeg ikke at jage efter det med Gjerdestaver og Stofte for at faae det fanget; jeg tager simpelthen Vidner derpaa og forlanger saa mine Ufredsbøder af Gieren derfor. Det er gennem en sliq Betragtning, at vi ere komne til at foreslaa det høie Thing, at man, naar man foretrækker ikke at benytte Optagelsesretten, skal være berettiget til at fordrø, at Gieren skal erlægge i Ufredsbøder ligesaa Meget, som Optagelsespengene vilde have udgjort.

Med §§ 5 og 6, som atter vende tilbage til Optagelsesretten, har Udvalget i det Hele taget kunnet samstemme. Man har kun ønsket, at Ordet „skriftlig“ i 2den Linie skulde udgaa. Det er en temmelig vidtgaaende Fordring at stille til en Jordbruger, at han skal give skriftlig Meddelelse til Gieren, og vi foreslaa derfor at ombytte det med Ordet „bevislig“. Til § 6, 1ste Stykke, foreslaa vi en Omændring af det første Punktum. Den er, foruden ved enkelte Sprogændringer, som have stødt Udvalget, navnlig foranlediget ved den indstudte Sætning; „i hvilket sidste Fald han hæfter for Bekjendtgjorelsesomkostningerne“. Naar man ser efter, hvilket dette „sidste Fald“ er, saa vil man se, at det maa være det Tilfælde, at Gieren ikke indløser og afhenter Dyret inden 3 Dage, efterat Optagelsen er bekjendtgjort. Det er det „Fald“, i hvilket han hæfter. Men det har jo vistnok ikke været Meningen, hvorimod man har villet sige, at Gieren af Dyret hæfter med Dyret for Omkostningerne ved Bekjendtgjorelsen, naar en saadan har fundet Sted. Naar ved Ændringsforslaget under Nr. 4, dette tilføjes i § 3 blandt de Udølsø, som skal svares, inden man faar sit Dyr tilbage, kan det undværes her, og vi foreslaa det derfor ubeladt, hvorved da denne anden Affattelse af første Punktum af 1ste Stykke i § 6 er bleven foranlediget. — Ændringsforslaget under Nr. 17 gaar ud paa at forandre „Politikassen“ til „Kommunens Kasse“; der staar i Paragraphen, at Dverstuden, efterat Dyret er blevet

fulgt, skal tilfalde de Fattiges Kasse i det Sogn, hvor Optagelsen har fundet Sted, og i Kjøbenhavn Politikassen; da imidlertid Politikassen i Kjøbenhavn er hævet ved Lov af 11te Februar 1863 § 18, maa der formentlig nævnes Kommunens Kasse, saaledes som det er slet i Jagtloven. — Sidste Stykke af § 6 gaar ud paa, at for det Tilfælde, at det optagne Dyr er af saa ringe Værdi, at det efter en af Sognefogden eller Politiet foretagen Vurdering ikke kan ventes, at de der omhandlede Bekjendtgjorelsesudgifter kunne blive dækkede ved Bortsalg ved Auktion, bortfalder denne, og Dyret bliver Optagerens Eiendom. Udvalget gaar ud fra, at der ogsaa kan indtræffe saadanne Tilfælde, at Dyret ikke engang kan betale Omkostningerne ved den første Bekjendtgjorelse, og stiller i Overensstemmelse dermed Ændringsforslaget under Nr. 18, som jeg antager ikke vil møde Modstand. — § 7 giver en ny Bestemmelse om Ufred af Menneker, en Bestemmelse, der ved første Syn vistnok har vaet en Del Betænkelighed, men som Udvalget dog omsider er naaet til ikke at foreslaa nogen Forandring i. Der er derimod til denne Paragraph stillet et Ændringsforslag under Nr. 19 af et Mindretal, som gaar ud paa at optage en Bestemmelse, der ved Overgangen fra Forordningen om Sandflugtens Dæmpning af 19de September 1792 til Loven af 29de Marts 1867 er falden ud. I Loven af 1867 er der nemlig optaget et Forbud mod at kjøre og ride paa fredede Sandflugtsstrækninger, men derimod ikke mod at gaa paa dem, hvilket derimod var forbudt i Forordningen af 1792; dette ønsker Mindretallet forandret. At Forslaget staar som Mindretalsforslag, har ikke sin Grund i, at Udvalgets andre Medlemmer ere mod denne Tilføielse, men alene i, at det fremkom saa sent, at det af dem, der arbejdede i Sagen, ikke kunde tilføies paa anden Maade end slet er; men det betyder ikke, at Udvalgets øvrige Medlemmer ere imod denne Tilføielse.

Derefter følge de paa Grændserne af Kriminalrettens Omraade liggende Bestemmelser i §§ 8 og 9. Til § 8 er stillet det Ændringsforslag, at der foran Ordet „tørrer“ i 2den Linie indskydes Ordet „forsættlig“. En-